

VALAHOGY OLYAN EGYSZERŰ VOLT MINDEN

Kollár Zoltán

Valahogy olyan egyszerű volt minden.

Hosszú sétámon egyszer csak mellém
kanyarodott, elkísért, velem maradt.
Mikor megállított, lehajoltam,
tenyeremmel mertem
és soká kortyoltam belőle.

Kölcsönvett áldások.

Fogadd tőlem!
Kortyolj te is,
vagy moss kezet,
vagy fürödj meg.

Építsék Benned a holnapot
és adjanak Neked is békét!

Nézd, Neked adom.
Ajándékba.

Örökre!

Forrás: www.keresztenydalok.hu